

ikke var nødvendigt at omdele en sådan forfatning til alle husstande, for vi havde jo internettet. Internettet er vældig godt, og det synes vi også i Dansk Folkeparti, men vi synes dog, at vi må erkende, at der er mange mennesker, der ikke har adgang til internettet, og derfor bør det være sådan, at alle sort på hvidt kan se, hvad indholdet af den forfatning, man skal stemme om, er.

Den garanti om en husstandsomdeling af indholdet af forfatningen burde man kunne give, uanset om man kender resultatet af de drøftelser, der er i EU-kredsen nu.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg synes altså, det er meget, meget tidligt at begynde at lægge sig fat på, hvordan oplysningsarbejdet skal finde sted, men jeg vil da gerne give hr. Peter Skaarup medhold i, at det skal tilrettelægges fuldstændig åbent. Der skal naturligvis være adgang til, at alle, der har ønske om at sætte sig ind i teksterne, skal have mulighed for det og også uden omkostninger. Det siger sig selv.

Men hvorfor vente, til den nye traktat ligger klar? Allerede nu er det sådan, at EU-konventets forslag til en ny traktat kan enhver få et gratis eksemplar af ved at rette henvendelse til Folketingets EU-oplysning. Så hver eneste, der måtte have lyst til at læse, hvad der står i forslaget, og det er ikke engang færdigt endnu, men altså alle, som gerne vil læse, hvad der står i forslaget, kan få lejlighed til det. Man kan bare henvende sig til Folketingets EU-oplysning, så får man et gratis eksemplar.

Kl. 13.05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Søren Søndergaard som medspørger.

Søren Søndergaard (EL):
Jeg må indrømme, at jeg ikke helt kan forstå, at statsministeren ikke kan svare på et så relativt simpelt spørgsmål som, hvad statsministeren mener om en husstandsomdeling af en helt afgørende traktat.

Altså statsministeren udtaler sig om alt muligt mellem himmel og jord. I går med 60 års forsinkelse kritiserede statsministeren samarbejdspolitikken. Det var på tide, lidt for sent, men o.k. Altså statsministeren kan udtale sig om hvad som helst, men hvorfor kan statsministeren så ikke udtale sig om, hvorvidt statsministeren synes, det er en god idé?

Det er jo sådan, at vi tidligere, det ved statsministeren jo også, så vidt jeg husker med Venstres tilslutning – eller var Venstre imod det? Det kan statsministeren lige afklare, men jeg mener nu, det var med Venstres tilslutning – besluttede at lave en husstandsomdeling i forbindelse med en folkeafstemning.

Statsministeren må vel kunne sige, om statsministeren synes, at det er en god idé at gøre det samme igen. Det er jo ikke noget svært spørgsmål, vel?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Først vil jeg gerne slå fast, at jeg deler det synspunkt, at der skal tilvejebringes materiale i forbindelse med en folkeafstemningskampagne, som gør det muligt for alle fuldstændig uden forhindringer at sætte sig ind i, hvad det er, det her drejer sig om. Selvfølgelig.

Vi har også tidligere været med til, det kan jeg godt bekræfte over for hr. Søren Søndergaard, at lave en husstandsomdeling af et traktatforslag. Jeg tror, det var tilbage i 1992.

Da der skulle stemmes om den såkaldte Amsterdamtraktat i 1998, benyttede man en anden fremgangsmåde, også i enighed blandt et bredt flertal af partier her i Folketinget. Da kunne enhver, der ønskede det, rekvirere et gratis eksemplar af traktatforslaget ved henvendelse til Folketingets EU-oplysning, altså akkurat den metode, som man kan bruge nu i forbindelse med EU-konventets traktatforslag.

Så der har altså været anvendt forskellige fremgangsmåder tidligere. Jeg er helt åben. Det, regeringen vil gøre, er at drøfte det med Folketingets partier, når den nye traktattekst måtte være færdig.

Søren Søndergaard (EL):
Det er stadig væk fint, at det skal drøftes med Folketingets partier, det er fint, at regeringen vil træffe sin beslutning i henhold til det, men det ændrer jo ikke ved, at statsministeren kunne have en holdning. Jeg går ud fra, at statsministeren vil lægge en holdning frem for Folketingets partier.

Eller er virkeligheden den, og man får den mistanke, netop når vi nu snakker om 1992, at det netop var de dårlige erfaringer fra 1992, som gør statsministeren så tilbageholdende med at støtte det her forslag. Altså i 1992 uddelte man jo rent faktisk Maastrichtaftalen, og da vælgerne så, hvad den indeholdt, så sagde de nej tak, og